

въпросното изключително право води до контролирано развитие на предлагането на хазартни игри, предоставянето на едно-единствено предприятие надвишава ли необходимото в смисъл, че същата цел може надлежно да се постигне и с предоставянето на това право на повече от едно предприятие?

3. Ако във връзка с предходните два преюдициални въпроса се приеме, че предоставянето с въпросните национални разпоредби на изключително право във връзка с развитието, управлението, организацията и функционирането на хазартните игри не е съвместимо с членове 43 и 49 от Договора за ЕО: а) по смисъла на посочените разпоредби на Договора допустимо ли е в рамките на преходен период, необходим за приемането на разпоредби, съвместими с Договора за ЕО, националните органи да не разглеждат заявленията за започване на такива дейности, представени от субекти, установени в други държави членки; б) при утвърдителен отговор въз основа на какви критерии се определя продължителността на този преходен период; в) ако не се допуска преходен период, въз основа на какви критерии националните органи трябва да преценяват съответните заявления?

Иск, предявен на 20 април 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-189/11)

(2011/C 186/27)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и C. Soulay)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се установи, че

— като прилага специалния режим за туристически агенти в случаите, в които туристическите услуги се предоставят на различно от пътуващото лице,

— като изключва от приложното поле на този специален режим извършваните от работещи от свое име туристически агенти на дребно продажби на дребно на туристически пътувания, организирани от туристически агенти на едро,

— като при определени условия разрешава на туристическите агенти да посочват във фактурата общо определена част от цената, която част няма връзка с действително платения от клиента ДДС, и като разрешава на последния, когато той е данъчнозадължено лице, да приспада тази част от дължимия ДДС, и

— като разрешава на туристическите агенти, доколкото спрямо тях се прилага специалният режим, да определят общо данъчната основа за всеки данъчен период,

Кралство Испания не изпълнява задълженията си по членове 306—310, 226, 168, 169 и 73 от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че при прилагането на специалния режим за туристически агенти, доколкото същият обхваща не само предоставяните на пътуващите лица услуги, както предписва директивата, а и сделките между туристически агенти, Кралство Испания нарушава законодателството в областта на ДДС.

Освен това директивата не дава основание и да се изключат от посочения специален режим извършваните от работещи от свое име туристически агенти на дребно продажби на дребно на туристически пътувания, организирани от туристически агенти на едро, тъй като според Комисията подобни дейности безспорно са сред дейностите, обхванати от специалния режим.

Комисията счита, че в противоречие с Директивата за ДДС са също така испанските правила, съгласно които туристическите агенти могат, въпреки че посочената директива не предвижда подобна възможност, да посочват във фактурата общо определена част от цената, която част няма връзка с действително платения от клиента ДДС, испанските правила, съгласно които клиентът може, в случаите, когато е данъчнозадължено лице, да приспадне тази част от дължимия ДДС, и испанските правила, които допускат туристическите агенти, доколкото спрямо тях се прилага специалният режим, да определят общо данъчната основа за всеки данъчен период.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3.

Жалба, подадена на 28 април 2011 г. от Lan Airlines S.A. срещу Решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 8 февруари 2011 г. по дело T-194/09 — Lan Airlines, S.A./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.

(Дело C-198/11)

(2011/C 186/28)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Lan Airlines S.A. (представител: E. Armijo Chávarri, abogado)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло решението на Общия съд от 8 февруари 2011 г.
- да се постанови ново решение по съществуващото на делото (своевременно направеното от LAN Airlines, S.A. възражение срещу заявката за регистрация на марка на Общността на Air Nostrum, на словната марка LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM) или делото да бъде върнато на Общия съд за решаване.
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски във всеки от двата случая.

Правни основания и основни доводи

Грешка при тълкуването от страна на Общия съд на разпоредбата на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94⁽¹⁾ (понастоящем Регламент № 207/2009⁽²⁾).

В жалбата се изтъква, че с обжалваното решение се нарушава съдебната практика, според която общата преценка на вероятността от объркване по отношение на визуалното, фонетичното или концептуалното сходство на конфликтните знаци трябва да се основава на създаденото от тях цялостно впечатление, като се имат предвид по-конкретно техните отличителни и доминиращи елементи, когато посочените компоненти сами по себе си доминират образа на комбинираната марка.

Според жалбоподателя Общият съд не е взел предвид релевантните обстоятелства по случая (главно особеностите на сектора, естеството на заявката за регистрация на марка на Общността и критерия за възприемане от съответния потребител) при оценяването на действителното отражение на елемента „LAM“, съдържащ се в заявката за регистрация на оспорената марка, за цялостното възприемане на същата от страна на средния испански потребител.

За жалбоподателя правилната оценка на обстоятелствата по конкретния случай е трябвало да доведе Общия съд до това да признае, че заявката за регистрация на оспорената марка ще бъде възприета преди всичко с оглед на буквеното съкращение „LAM“ и да сравни тази заявка за регистрация на марка с марките на жалбоподателя, изхождайки от посочения елемент.

Предпоставката, на която почива подадената жалба, е, че ако Общият съд беше приел това, той би преценил наличието на вероятност от объркване между заявката за регистрация на марка на Общността LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO и марките на жалбоподателя LAN.

⁽¹⁾ Регламент на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

⁽²⁾ Регламент на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Определение на председателя на Съда от 1 март 2011 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело C-408/10)⁽¹⁾

(2011/C 186/29)

Език на производството: естонски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 274, 9.10.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 9 март 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Испания) — María Luisa Gómez Cueto/ Administración del Estado

(Дело C-517/10)⁽¹⁾

(2011/C 186/30)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ 0, 29.1.2011 г.

Определение на председателя на Съда от 11 март 2011 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Германия) — Kashayar Khavand/Федерална република Германия

(Дело C-563/10)⁽¹⁾

(2011/C 186/31)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ 8, 5.2.2011 г.